

At rejse på skiferie med hotelbus kræver koordination, samarbejde og velvilje

Indrømmet. Det er ikke særlig klimabevidst at tage på skiferie. Men hvis man nu dropper flyet og kommer sovende til bjergene, har man da gjort lidt. Tænkte jeg.

PER MUNCH (TEKST)

ROALD ALS (TEGNING)

Ting, jeg lærte på vores nytårsskiferie til Italien.

1) At CO₂-træerne nok alligevel ikke vokser ind i himlen, når man vælger hotelbussen.

2) At en dillermand består af lige dele pebermyntelikør og Baileys, to spiritusmutationer, verden faktisk sagtens kunne have klaret sig fint uden.

Men lad os starte helt forfra. Vi er en større gruppe mennesker, der er ramt af børn (medicinsk kaldet forældre), og som for 15 år siden fandt sammen om at tage på ski, fordi børnene virkede mindre irriterende i flok, end når man skal passe dem alene. Desuden er man om aftenen nok til et ordentligt pokerbord.

Langsomt, men sikkert er det så de unge, der er blevet trætte af os. Da vi i efteråret begyndte at annoncere en nytårstur til Canazei, ville halvdelen hellere blive hjemme og spille beer pong og drikke Smirnoff Ice rundt om en soundboks på et skråloft og tale bedrøvelende om noget med bias. Kun de mest økonomisk bevidste af de unge mennesker sagde ja tak til gratis ski.

Så vi besluttede at 'upgrade' - man skal være god mod sig selv, mens man har sig - samtidig med at vi kunne gøre noget godt for klimaet. Luksus på den selvfede måde, en rigtig Politiken-løsning.

Parisertoast og busstewardesse

Så vi sagde nej tak til at flyve og ja tak til det jyske firma Østergaard Rejser, der er det eneste, der tilbyder den slags i Danmark. En hotelbus, hvor din egen seng står redt op og klar på hele turen, så du ankommer sovende og med god samvittighed til Canazei.

Det er faktisk lovligt at sove i en bus, forklarer vores busguide, Kirstine Østergaard, indehaverens, Kim Østergaards, datter, der tager imod os i Vejle, hvis bare alle sovekabiner er adskilt, og passagerne undervejs kan se bussens speedometer hele tiden.

Jeg stirrer stift på speedometeret i forruden, mens jeg - i ren nostalgi over endelig at opleve en busstewardesse igen, det var ellers meget moderne i 80'erne - bestiller en parisertoast og en dåseøl. Bare for at kunne holde sulten fra døren til de tre retter i Padborg.

Her står den så på klassikere som reje-cocktail, bøf og chokolademousse, som Kirstine serverer på det skridsikre gummiunderlag på bordene, der står mellem sæderne, og som er stillet op to og to med front mod hinanden.

Vi spiser, skåler, spiller Ticket to Ride og bestiller endnu flere forsyninger. Det er immervæk ikke hver dag, man har sin egen busstewardesse, og Kirstine er suveræn, hun kan huske alles navne og foretrukne drikkevarer, inden vi er nået til Lüneburger Heide. Flere generationer i rejsebranchen fornægter sig ikke.

Men aftenens hovedattraktion gemmer sig bag et rødt forhæng.

For når man trækker i gardinerne i bussens bagende, viser der sig en seng, redt op med lagen, to puder og dyner. Med egen natlampe og friskluftdyse - eller så frisk luften nu er, når den har dyset rundt i en hel bus 7-9 gange.

Mens vi ruller ned ad den gamle østtyske motorvej A9 omkring Berlin, finder vi ind på hver sin opredte hylde. Min kone kryber ind først. Det kræver koordination, samarbejde og velvilje. Alt det, som det kan knibe med i et længerevarende parforhold. Men hey, hey. Det er en seng. Midt på en motorvej.

Jeg trækker gardinet for og opdager, at det er lavet så solidt, at det også virker som et sikkerhedsnet, en rød sengehest, der nok skal holde mig på plads på hyl-

“**Mens vi ruller ned ad den gamle østtyske motorvej A9 omkring Berlin, finder vi ind på hver sin opredte hylde**

den. Jeg lægger mig på ryggen med mine hænder foldet på maven og tænker, at sådan bør en moderne viking sige verden ret farvel. Med maven fuld af thousand island, buskøleskabet læsset med iskold chardonnay til rejsen og en trofast skjoldmø ved sin side. Mens man buldrer ud ad en tysk autobahn.

Da vi vågner til morgenmaden, har jeg faktisk på alle måder fået en nats søvn. Nu får jeg også morgenmad på mit skridsikre bord. Ingen eneulykker med yoghurt her. Vi er så klar. Og solen skinner.

Et lidt dumt regnestykke

Samme aften mødes vi til afterski på Rosengården i Canazei. Og det virker, som om alle er enige og glade. Det spiller sgu. Eller som Kristian, Martins far, siger:

»Fünf mal Dillermann«, som er en drink, de serverer her, bestående af lige dele grøn myntelikør og kaffefarvet Baileys, der angiveligt skulle bestå af fløde og irsk whiskey. Eneste problem, hvis

man nu ser helt ædrueligt på det, er, at vi kun var 24 mennesker i en dobbeltdeckerbus med plads til 70.

En ædruelig udregning - se den nederste boks herunder - viser, at vi kun er en smule mere CO₂-selvfede end folk, der rejste på ski med fly.

Men så skal man jo huske på alle de unge, vi havde den gode klimastil at lade blive hjemme, hvor de ikke kunne komme nogen vegne på grund af corona. Det tæller også med i regnskabet. Det var trods alt os, der har lavet dem.

per.munch@pol.dk

FAKTA

Prisen for at komme på ski målt i timer og kroner

24 timer tog det at komme fra København til hotelbus i Vejle og dernæst til Canazei. Ankomst om morgenen 200 meter fra lejlighed uden forplejning, 8 dage hen over nytår på ski. 6.250 kr., 780 kr. per skidag.

Siddebus, samme rejse, 1.500 kr. billigere end hotelbus, 594 kr. per skidag.

Med fly ca. 12 timer med transfer og ventetid, men man bruger en dag på rejsen, så kun 7 skidage. 500 kr. billigere end hotelbus, dvs. 822 kr. per skidag.

Alle eksemplerne er fra Østergaard Rejser, det eneste bureau i Danmark, der tilbyder hotelbus.

FAKTA

Turen til Canazei med bus

Klimaaftryk tur-retur:

Fly: 272 kg CO₂ per person.

Bit: 369 kg CO₂ per bil.

Tog: 130 kg CO₂ per person.

Hotelbus: 204 kg CO₂ per person (normalbus ville udlede 70 kg CO₂ per person, men der var kun 24 i en hotelbus til 70 personer).

Privatforbrug: En dansker udleder i snit 11.000 kg CO₂ per år. Hvis den globale temperaturstigning skal holdes under 1,5 grader, må hver verdensborger maksimalt udlede 1.500 kg CO₂ årligt.

Læs om udregningerne bag tallene på www.politiken.dk/klimaudregning